

NÁLUNK, A TIZENHARMADIKBAN

Nem lehet mondani, hogy babónások lennének az angyalföldiek, mert kerületük a 13-as számot viseli. Amikor így szólnak: „nálunk, a tizenharmadikban...”, a hangsúly valami nagy ragaszkodásról, szeretetről árulkodik, aminek itt sokféle nyoma lelhető fel. Még a nyár elején történt, hogy a Váci úton egy csapat fiatallal találkoztam. A felszerelésük kerti szerzők, kapa, gereblye. Hangos kacagásukat, füttyszavukat visszaverték a gyárfalak. Szombat délelőtt volt, feltehetően szabad szombat, s e diákok, ifjú munkások mentek parkot építeni.

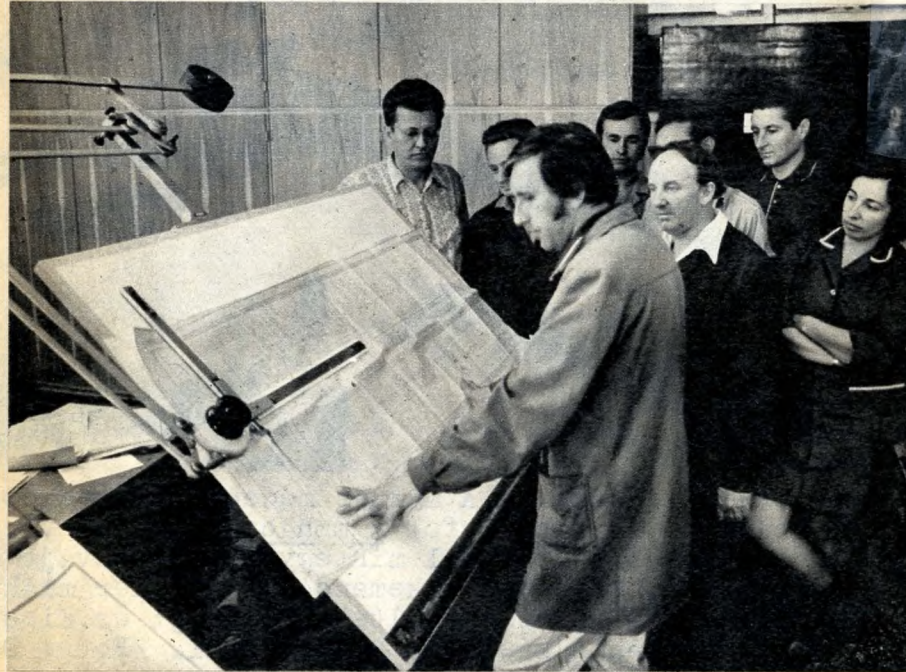
Millió bankszámla — óvodaépítésre

— A társadalmi munka igen változatos jeleivel találkozhatunk — mondja Hátori György, a tanács közigazgatási osztályának vezetője. — Az idén különösen serénykednek az emberek, készülvén a felszabadulás 30. évfordulójára, s a pártkongresszusra. Hogy a lakóházak környékét rendbehozzák, parkosítanak, festik az ajtó- és ablakkereteket, talán apró jelei a készülődésnek, de azért ezek is az ünnepváráshoz tartoznak. Az igazi nagy vállalkozás azonban egy száz férőhelyes óvoda építése, nagyrészt a kommunista szombatok béréből. Megnézzük az OTP legutóbbi számlakivonatát a befizetésekről, amelyeknek végösszege: 3 millió 640

ezer forint. Ez mind az idei nyár „termése”. Angyalföld üzemeiben a szocialista brigádok a kongresszusi munkaversenyben nemcsak termelési felajánlást tettek, hanem a kerület más érdekelttségét is számba vették. Így történt, hogy egy szombati műszakot, illetőleg annak keresetét óvodaépítésre ajánlották fel. A legnagyobb összeggel az angyalföldi hajógyár szerepel, több mint félmillió forint ékeskedik a neve mellett. — Éppen a hajógyáriak ilyen bőkezűek? — kérdezem Oláh Istvántól, a Magyar Hajó- és Darugár szakszervezeti titkártól, arra célozva, hogy meglehetősen gazdasági gondjaik is vannak s voltak a közelmúltban. — A kommunista műszakokban valóban tevékenyek dolgozunk, talán azért is, mert most még más módon nem segíthetünk úgy a kerületnek, ahogy szeretnénk. Az önkéntes munka viszont teljességgel kifejezi a ragaszkodást Angyalföld iránt, túl azon, hogy az óvodaépítés igen népszerű cél az emberek körében. Megerősítik a titkár szavait a Bláthy Ottó kiváló szocialista brigád tagjai is. Egyemberként vallják, hogy az óvodaépítés, a gyermekintézmények támogatása széles körű megértésre talált. — Ennek egyszerű a magyarázata — fejtegeti Petrovsky Árpád, a brigád vezetője. — A gyermekek keresztül mindenkiel, de legalábbis a szülőkkel könnyen szót lehet érteni. S nemcsak érzelmi dolgokról van szó;

hány és hány helyen vált a munka akadályává, ha az anyák nem tudták gyermekeik számára a felügyeletet biztosítani. Tervező részleg vagyunk, sürgős munkákkal, s a legutóbbi időkben is két munkatársunk hagyott itt bennünket ilyen ok miatt.

Az angyalföldi hajógyár Bláthy Ottó szocialista brigádja tervezői munkát ajánlott fel a kerületnek. A rajzasztal előtt Petrovsky Árpád brigádvezető

Most a brigád jelentős felajánlása: a kerület leendő óvodájának elektromos hálózatát társadalmi munkában megtervezi.

Betonozó műszerészek

Társadalmi munka valamilyen társadalmi cél érdekében... Vajon mi készíti erre az embereket? Miért fontos, miért kell nekik, hogy bizonyos feladatokat díjazás, ellenérték nélkül elvégezzenek? Esetünkben az óvodára szánt összeg önmagáért beszél, de érthetőbb választ az üzemek világába kell bepillantani.

Az Agyag utca és a Göncöl utca környékén lakók szívesen emlegetik a Ganz Mérőműszerek (angyalföldi) Gyárának dolgozóit. A közelmúltban ugyanis az egyik, a Ságvári Endre szocialista brigád tagjai a játszótér felszereléséből, járdaépítésből ugyancsak kivették a részüket. Hogyan, s miért?

— Magunktól ez nem jutott volna eszünkbe — mondja Tóth István műszerész. — A dolog története messzebbre nyúlik vissza. Brigádvezetőnk, Sugár Tibort, tanácsstagnak jelölték, s a jelölőgyűlésen mi is ott voltunk, felszólaltunk és megígértük a brigád támogatását. S mivel Sugár Tibor a Göncöl utca tanácstagja lett, igyekeztünk beváltani adott szavunkat.

— A járdaépítés, betonozás nem kifejezetten műszerézmunka, hogyan tudták elvégezni?

— Igaz, hogy itt az üzemben finomabb eszközökhöz szoktunk — mondja Csere János —, de már értünk a betonkeveréshez is. Én például a sógoromnak segítettem építeni a házát a Rózsadombon. Másikunk nyaraló, víkendház építése közben tanulta meg. Így aztán vidáman ment a munka.

— Vidáman — bizonygatja Borsche József KISZ-titkár, kissé ironikusan. — Egy alkalommal úgy terveztük, ha végzünk, szép idő lévén, még elmegyünk együtt strandolni is. Délutánra viszont beborult az ég, s olyan eső kerekedett, hogy a beton tetejét elmosta. Csak a környékeliek szívéllyessége vigasztalt bennünket, akik feketekávéval, sörral kedveskedtek brigádunknak. De a mostani vállalkásban megint szerepel egy játszótér építése.

Műszaki szemle a Visegrádi utcába tervezett játszótéren. Képünkön: Takács Lajos tanácselnök-helyettes, Gábor György osztályvezető, Végh Jenő tanácsstag és Sugár Tibor, a munkabizottság alelnöke

FOTÓ: KÉKESDY KÁROLY

A Ságvári Endre szocialista brigád tagjai nemcsak kiváló műszerészek, hanem kiváló társadalmi munkások is

Van valami szimbolikus abban, hogy éppen Sugár Tibor brigádja lelkesedik az említett módon a társadalmi munkáért. Maga a vezető is húsz éve dolgozik az üzemben, itt tanulta már a műszerész szakmát, s aztán, hogy tanácsstag lett, megválasztották a kerületi társadalmi munkabizottság alelnökévé. Megbízásához nem nélkülözheti társai segítségét.

Az önzetlenség indítéka

— Nyomatványt adtunk minden tanácsagnak, hogy jelezze, milyen munkákat kíván választóival elvégezni — mondja Sugár Tibor. — És ötvenegy lehetőséget írtak össze a kongresszusi felkészülés időszakára. De írtunk levelet az üzemi szakszervezeti bizottságoknak is, amelyben kértük, közöljék, mit tesznek a kerületért. Egyetlen példát említenék: felújítjuk az ismert közlekedési parkunkat, a terveket Heima János, az AFIT közlekedési mérnöke készíti el. Másutt kertek, parkok épülnek. Az idejévre tervezett efféle társadalmi munkák értéke jóval egymillió forint fölött van. Azon tünődöm, mennyiben érdemes összegekről, forintban mért értékekről beszélni. Hiszen a vállalkásokat többnyire túlteljesítik, ahol pedig a tanács megrendelésére végeznek munkát a kerület vállalatai, azt olcsóbban számlázzák, vagy a fizetett összeg felül is nyújtanak munkát (mint például a Babér utcai óvodánál is tette a Fémmunkás Vállalat.) A számok tehát legfeljebb bi-

zonyos fajta tájékozódáshoz nyújtanak lehetőséget. — Vannak, akik kutatják, keresik szocialista érzelmeink eredőjét, önzetlenségünk okait — fejtegeti az egyik brigádvezető. — Pedig nincs ebben semmi rejtélyes. Meggyőződésünk, hogy a társadalom gazdagodik azzal, amit a kötelességen felül nyújtunk. Ez egyfajta állásfoglalás is mindazon jelenségekkel szemben, amelyek az egyéni önzést, a csak „magam javára” boldogulást sugalmazzák.

Ki-ki, amihez ért

— Valamikor lapáttal, csákánnyal tettünk eleget egy-egy társadalmi munkafelhívásnak — mondja Takács Lajos tanácselnökhelyettes. — Ma is él ez a forma, jöllehet, kisebb mértékben. A parkok, játszótérek létesítésénél arra törekszünk, hogy időtállóak legyenek, amit a Kertészeti Vállalat szakszerűen képes fenntartani. De az építés bonyolult szervezetsége általában azt kívánja, hogy a munkát a hivatott szakvállalatra bizzuk. Így épül majd a szóban forgó óvoda is; s lapátolás, csákányolás helyett, a dolgozók pénzzel járulnak hozzá a munkához. Ennek eszköze a kommunista szombatok rendszere, amikor is mindenki azt teszi a munkahelyén, amihez ért. A tervező tervez, a szerelő szerel, a fonónő fon, s az őket megillető bért pedig átutalják a tanácsnak. Köszönet érte Angyalföld üzemeinek, munkásainak. GEDE MÁRTON